

Subota, 08.01.2011.g.

Jučer i danas sam bio tužan. Neka tuga mi se uvukla u srce. Kao neki jad. TUGA I JAD. Te dvije riječi, ta dva stanja jako "isprazne" čovjeka. A nisam bio tužan radi neke specijalne stvari. Ne, nego radi spoznaje koliko je jako zlo oko nas, u nama i našim međusobnim odnosima sa svima oko nas. I dobro, zlo je tu da upravo to i radi,

DA
ČINI
ZLO.
TO
MU
JE
SVRHA
POSTOJANJA.

A ja bih htio da to ljudi vide, da ga prepoznaju i da ga,

UZ
BOŽJU
POMOĆ,
JER
DRUGAČIJE
TRAJNO

NE
IDE,

savladaju i izbace iz svojih života ili da ga bar zaobiđu kada im postavi zamke na njihovom životnom putu.

A ja se svakodnevno dosta trudim da pomognem ljudima prepoznati i savladati zlo ili barem ublažiti njegove posljedice. I kroz puno molitvi za druge, i kroz razgovore i kroz razne oblike pomoći. I kada su moji rezultati mali ili ja mislim da su mali, kada vidim da se zlo ne da, da mi se smije jer me pobjeđuje, ONDA SE U MENI JAVI TUGA I JAD. I znam ja da će Gospodin na kraju pobijediti zlo. No, ja sam

samo čovjek, ponekad nestrpljiv, ponekad slabe vjere, pa i mene zlo na trenutke svlada i skrene mi misli sa Gospodinovog puta.

U takvim trenucima, koji su rijetki ali ih ima, ja odem u svoj "LURD, FATIMU, MEĐUGORJE,
RIM I DR.", ODEM DO SVOJE ZAŠ

TITNICE,
DO
SVOJE
MAJČICE,
DO
NAŠE
KRALJICE,
odem

u
Mariju
Bistricu
pred
kip

Majke
Božje

Bistričke i njezinog sina, Gospodina Isusa Krista. Odem do ispovjednika, ispovjedim mu grijehe i
"porazgovaram" s Majčicom. I

ODE

I
TUGA

I
JAD.

Obiđem oko Njezinog oltara na koljenima i zahvalim joj što je ona naša Majčica. Otpjevam joj
pjesmu

"MAJKO BOŽJA
BISTRičKA"

i Njezina radost i mir mi "preplave" srce.

Tako je bilo i danas.

Cijelo vrijeme sam pjevušio u autu "NAŠ JE BOG KRALJ NA ZEMLJI I NAD ČITAVIM SVEMI
ROM S
JA."

Kada sam došao u crkvu, samo što sam stao kraj ispovjedaonice, došao je i svećenik za
ispovijed. Ispovjedio sam sve grijehe kojih sam se sjetio i pribrojao k njima i sve one kojih se
nisam sjetio i koje nisam ispovjedio. A onda sam mu se još pojadao da se osjećam tužno i
jadno, jer sam nekad licemjerman u svojoj pomoći, jer ponekad ljudi ne shvaćaju kada im hoću
ukazati na zlo koje je u njima ili oko njih, kako su moji pokušaji neuspješni itd.

BAŠ
SAM

MU
SE
IZJADAO.

A
on, baš kao pravi Božji svećenik,

KAO
NJEGOVA
PRODUŽENA

RUKA,
utješio me sa nekoliko rečenica.

A
najbolje sam
upamtio prvu rečenicu koju mi je uputio.

BOG
SVE
VIDI

.

DA. BOG VIDI SVE NAŠE POKUŠAJE, ČUJE SVE NAŠE MOLITVE, PREPOZNAJE SVE N
AŠE
MISLI.

BOG
JE
TU
KRAJ
NAS.

BOŽJA SVJETLOST NJEGOVIH RIJEČI POGODILO JE ONU TAMU TUGE I JADA KOJA JE
BILA

U
MENI.

I
sve
je
nestalo.

I
tuga

i
jad. Jer sam shvatio da se ja, i svi vi, moram samo truditi, dati drugima sve on što Gospodin, po darovima koje mi je dao, od mene očekuje. A OSTALO TREBAM PREPUSTITI NJEMU.

A za vrijeme mise, kod dijela kada sa drugim vjernicima razmjenjujemo dobre želje i mir, jedan mladi čovjek mi je poželio, što već dugo nisam čuo, "KRISTOV MIR". **Taj mladi čovjek mi je pružio ruku, nasmijao mi se, pogledao me u oči i poželio mi KRISTOV MIR. Kao da je bio anđeo tamo.**

O, IMA LI LJEPŠE ŽELJE! ON JE MENI POŽELIO DA SE U MENI NASTANI KRISTOV MIR.

I opet je mene moja Majčica utješila. Uvijek kada trebam utjehu odem ja do nje u Mariju Bistricu i Ona i njezin Sin me utješe. I zato su tamo za mene sva ona hodočasnička odredišta iz cijeloga svijeta.

JA TAMO UVIJEK NAĐEM SVOJU MAJ

ČICU

I

NJEZINU

UTJEHU.

Zato, kada osjetite tugu i jad, otidite do svoje i naše Majčice. ONA ĆE VAS UTJEŠITI. Svatko od vas će osjetiti gdje je to.

ZA

MENE

JE

TO

U

MARIJI

BISTRICI.

A često i u našoj crkvi. I tamo je naša Majčica.

BLAGOSLOVLJENA BILA NAŠA MAJČICA GDJE GOD BILA. KRISTOV MIR BIO S VAMA.